

Економія и редъ

Видишь ли, дъще, онѣзъ иглицѣ тамъ до прозорецѣтъ ? казваше една майка на момичето си. Земи ѣж, чедо, и забоди ѣж на топчинкѣтъ за иглытъ, що е на гергевѣтъ ти, защото едно разумно и прикѣтно момиче не трѣба да оставя да ся изгубва нищо. — Ъхъ, една игла ! отговори момичето ѣ Пенка ; какво ще ѣж правѣж ? Имамъ толкозъ иглы на топчинкѣтъ си.

Дъще, наистинѣ че една иглица е твърдѣ малко нѣщо, но това е единъ много добръ обычай за една жена, да наблюдава всякога домашнѣтъ економіѣж, да не прѣзира нито най-малкото нѣщо, и да знае какъ да ся ползува и отъ най-малкытъ нѣща. Защото оназъ жена която прѣзира една иглицѣ, тя привыква да прѣзира утрѣ и единъ кончецѣ, а за-утрѣ и парцалче памучно или вълнено, и най-послѣ тя достига до тамъ дѣто да не прикѣтва нищо и да не спистява ни маслото, ни хлѣбѣтъ, ни солѣтъ и толкозъ други работы които само чрѣзъ спистяваніето сѣ *берекетны*. Една жена честна, прилѣжна (мукаять) на работѣтъ си и спистовна, е богатството на кѣщѣтъ, тя е неоцѣнимо съкровище за мѣжа. И кой знае, дъще, да ли не ще ти потрѣба единъ день тазъ иглица, или туй нетаче което сега незачитаеш за нищо, но което нѣкога свършва голѣмѣ работѣ.

Забѣлѣжи още, чедо, че редѣтъ е голѣма помощ за економіѣтъ. Ако всяко едно нѣщо е добръ спастрено, ако е всякога на мѣстото си, не става *заянз* и тогазъ нищо не ся изгубя, когато безредицата и разнебытството докарва съвсѣмъ противното, и принудены сме тогазъ да купуваме повторомъ онова, което ся е распиляло и развалило. А освѣнь туй, дъще, трѣба да имамы редъ и въ разноскытъ си, за да бѣджтъ и тѣ съразмѣрны съ дохodyтъ ни, тѣй щото да не задлъжняваме никога. А леснината съ коѣкто можемъ да избѣгнемъ отъ голѣмытъ дългове е, да не правимъ никога малкы дългове ; защото малкытъ дългове растѣтъ като топче отъ снѣгъ, грамадноста на което расте споредъ колкото го валяшь по снѣгѣтъ. А че редѣтъ и спистяваніето (економіята) сѣ срѣдството